

[Socialministeren.]

vende og sidst, udtrykt kort, staar om, hvem der skal bære Byrderne i en vanskelig Tid, de besiddende Lag eller de mindre bemidlede, og saadan er det ogsaa i Dag. Den Bevægelse, vi ser ude over Verden nu, og som er værst i Diktaturlandene, gaar ud paa at lægge saa store Byrder som muligt over paa dem, der har de svageste Skuldre. En Undersøgelse vil vise, at er de økonomiske Forhold daarlige under Demokratiet i disse Kriseforhold, saa er de endnu værre i Diktaturstaterne og er blevet værre Aar for Aar.

Men jeg hævder, at det kan ikke nytte noget ved hvert Forslag af Socialministeren at rejse disse gennemgribende Diskussioner om Tilpasning; om Betydningen af Tilbud og Efterspørgsel, om, hvad der ligger bag ved Ønsket om stadig at trykke Arbejdslønnen ned o. s. v., o. s. v. Socialministerens Formaal i en Situation som den, der foreligger, hvor de forskellige Partier paa Rigsdagen ikke er i stand til at tale sig til Rette om den Erhvervspolitik, der skal føres, paa Grund af de forskellige Klasseinteresser, der ligger bagved, hans Formaal maa være, at denne Uenighed eller denne Mangel paa Evne til at komme til Resultater paa disse afgørende Erhvervsomraader i hvert Fald ikke kommer til at gaa ud over de alledaarligst stillede i Samfundet, og det er ud fra dette Formaal, at et Forslag som dette er fremsat, og det er ud fra disse Synspunkter, at et Forslag som dette maa behandles.

Man gaar alt for vidt, naar man fra forskellige Ordføreres Side betragter dette Lovforslag som et Forsøg paa at løse Arbejdsløshedsproblemet eller Beskæftigelsesproblemet. Det kan det ikke; det kan jeg ikke; det kan man ikke ad disse Veje, der har den ærede Ordfører Hr. Hans Thyge Jacobsen fuldkommen Ret. Det er en Form for social Ambulance, men en mere tiltalende Form end den Understøttelsesvej, som vi hidtil i alt for høj Grad er gaaet.

Efter disse indledende Bemærkninger skal jeg gaa over til at knytte enkelte Udtalelser til spredte Bemærkninger, der er faldet fra ærede Ordføreres Side, for til sidst at undersøge de tre Problemer, som jeg indrømmer maa bringes paa det rene, forinden man vedtager et Forslag af denne Art, nemlig for det første Spørgsmaalet om dets Virkninger paa Valuta og Prisniveau, paa Kapitaldannelsen og derigennem paa Arbejdsløsheden, for det andet, i hvilken Grad dette Arbejde bør være produktivt eller blot tilfældigt Nødhjælpsarbejde, og for det tredje Spørgsmaalet om Betalingen,

disse tre Problemer, der vel kan siges at være af nationaløkonomisk Betydning, men som man maa kunne tale sig til Rette om uanset de i øvrigt stærkt modstridende Synspunkter.

Blandt de enkelte Bemærkninger, der er gjort fra de ærede Ordføreres Side, fremsatte først den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, en Indvending mod den administrative Ordning, der her var foreslaaet gennem Lovforslagets § 6. Det foreslaas her, at Socialministeren til Bistand ved Lovens Administration skal nedsætte et mindre Udvalg bestaaende af Repræsentanter for Landbrugsministeriet, Ministeriet for offentlige Arbejder og Socialministeriet. Den ærede Ordfører for Venstre sagde i den Anledning: Har vi ikke administrative Udvalg nok? Er det ikke underligt, at det er den samme Minister, hvis Opgave det ellers har været, efter hans eget Sigende i hvert Fald, at centralisere inden for Sociallovgivningen, hvad Administrationen angaar, som nu kommer og foreslaar et nyt Udvalg? Vi har jo Arbejdsudvalget efter § 31 i Arbejdsløshedsloven, vi har Arbejdsløshedsraadet, vi har Ungdomsarbejdsløshedsudvalget o. s. v. — Ja, nu er der ganske vist dertil at sige, at de to af de tre nævnte Udvalg er jo ikke administrerende; Socialministeriets Arbejdsudvalg administrerer ikke Arbejdet, og Arbejdsløshedsraadet har slet ikke noget med Administration at gøre, saa det er ikke særlig heldige Eksempler. Ungdomsarbejdsløshedsudvalget kan vel siges at være administrativt i den Forstand, at det indstiller til Ministeren, hvorvidt han bør godkende eller ikke godkende Planer om Gennemførelse af Foranstaltninger, der iværksættes af Kommunerne eller andre.

Men jeg vil sige over for den ærede Ordfører for Venstre, at uanset, om han har Ret i sin Indvending eller ej, er det jo indlysende, hvorfor Socialministeren har ønsket et saadant Udvalg: fordi der her er Tale om Opgaver, der i al Almindelighed ikke hører ind under Socialministeriet. Den ærede Ordfører for de Konservative var inde paa det samme, da han sagde: Hvorfor hører dette Forslag ikke ind under Trafikministeriet, men Socialministeriet? Jeg tror, han brugte Udtrykket, at det rent teknisk eller metodisk var en uheldig Ordning. Maa jeg dertil sige, at det er ikke af nogen som helst særlig Lyst til at administrere et Lovforslag som dette, at jeg har stillet det Forslag i § 6. At Forslaget er fremsat af Socialministeren, er imidlertid ganske naturligt. Det er et Forslag, der ikke drejer sig om offentligt Arbejde i al Almindelighed, men om en